

MANAS ĢIMENES BARIKĀŽŪ STĀSTS

8.a

Nikola- No manas ģimenes Barikāžu dienās piedalījās mans vectēvs, viņš stāvēja un sargāja televīzijas torni. Otrajā dienā vectēvam bija ļoti dīvaina sajūta, jo cilvēki apkārt runāja ka tūlīt ienāks krievi. Manam vectēvam ir apliecība, ka viņš ir piedalījies Barikāžu dienās.

Roberts- Barikāžu dienās piedalījās mans vectēvs, viņš būvēja barikādes. Viņam atveda traktoru uz paredzēto vietu, kur tiks būvētas barikādes un viņam bija tās jāceļ, jābūvē. Vectēvs teica, ka tā bija ļoti bailīga sajūta, jo neviens nezināja, kur un kas jebkurā brīdī uzradīsies.

Klinta- Mans vectēvs brauca uz barikādēm, bet ome ar manu mammu un viņas brāļiem palika mājās. Vectēvs stāstīja, ka tur bija uguns kuri un cilvēki deva citiem ēst un karstus dzērienus.

Dions- Mana mamma toreiz bija mazs meitēns, viņa gulēja slimnīcā ar plaušu karsoni. Viņas tētis, mans vectēvs, bija barikāžu dalībnieks. Manai mammai bija 20. janvārī dzimšanas diena un galvenais ārsts mammu pasauca uz savu kabinetu... tur bija viņas tētis. Mamma ieritinājās viņam klēpī, viņai atmiņā vienmēr paliks šī dzimšanas diena.

Megija- No ģimenes man neviens nepiedalījās šajās Barikāžu dienās, taču mani vecvecāki skatījās televīziju un viņi jutās šausmīgi un plūda emocijas un asaras, tas skats neesot aizmirstams.

Ivo- Uzskatu, ka Barikāžu laiks katram Latvijas pilsonim paliks kā notikums, kas saistās ar Latviju. Neaizmirstams laika posms, kurš katram būtu jāciena un jāatceras!

Elvita- Mana ome nepiedalījās pašās Barikādēs, bet viņa taisīja siltas tējas un siltus pīrādziņus, lai pabarotu katru cilvēku, kurš cīnās par to, lai Latvija ir brīva valsts.

Amanda- Manai vecvecmāmiņai tika dotas brīvdienas, viņas priekšnieks teica- „Es tev došu brīvdienas un tu dodies uz Rīgu apskatīties, kas tur notiek.” Nu tad mana vecvecmāmiņa sēdās autobusā un brauca uz Rīgu. Braucot jau, kādu gabalu viņai ir ļoti dīvainas sajūtas. Nonākot pilsētā viņu pārņem asaras, sirdi pļoši skati un lieli pārdzīvojumi. Manai vecvecmāmiņai ir 85 gadi un vēl jo projām šo notikumu atceras spilgti.

Linda- Barikādes ir mūsu vēsture. Tas ir notikums, kas mūs padarīja stiprākus un vienotākus. Mēs nebūtu varējuši uzveikt pretiniekus, ja mūsos nebūtu ticība un mīlestība!

Alīna- Barikādēs piedalījās mans vectēvs. Viņam un vēl citiem vīriem bija jāstāv divās līnijās un vienkārši jāgaida, kas būs.

Arta- Mana ome strādāja ceļu pārvaldē par grāmatvedi un viņai bija uzdevums sagādāt melnas lentes, lai tiem vīriem, kas stāvēja rindā, gaidīdami citus vīrus, lai rinda izveidotos garāka. Viņi paņēma trūkstošā vīra vietā garu lenti. Manai omei bija 62 gadi tajā laikā.

Skolotāja- 1991.gadā Barikāžu dienās mans vīrs, Aivars Dzenis kopā ar darba biedriem brauca sargāt televīzijas torni Zaķusalā. Es Gunta Dzene kopā ar kolēģiem dežurēju naktīs Bauskas 1.vidusskolā un pēc tam vadīju stundas.

Džastins- Mana ome ar vectēvu sēdēja mājās taču pa televīziju redzēja kā nāk Omonu vienība. Un tas brīdis visiem likās briesmīgs un šausmīgi bailīgs.

Sandris- No manas ģimenes Brigādēs piedalījās mans tētis un vectēvs. Sajūtas bija briesmīgas, jo likās ka tūlīt sāksies karš!

Aiva- Mans krustēvs ar viņa brāli piedalījās Barikāžu dienās un viņi aizstāvēja Rīgas televīzijas torni.

Kristers- Pirms 30 gadiem 13. janvārī bija daudz sapulcējušies cilvēki pie Zaķusalas, kuri stāvēja ap daudziem uguns kuriem, jo bija ļoti aukstas nakts.

Nauris- Barikādēs piedalījās mans tētis. Viņš uz barikādēm aizbrauca no tehnikuma, lai nebūtu jāmacās. Tajā laikā viņš bija Zaķusalā pie Rīgas Radio un televīzijas torņa, kur satika pazīstamos cilvēkus. Pa nakti viņš palika autobusā.

Eduards- Mans tētis brauca uz Brigādēm un tur palika uz vienu diennakti. Viņš bija sēdējis blakus televīzijas tornim pie uguns kura, runājis ar citiem cilvēkiem un sargāja pilsētu no upes puses. Viņš nejauši aizmiga un tad, kad ieradās vēl kādi cilvēki viņu pamodināja un tad viens no viņiem teica: "Celies vai arī tu būsi izcepts!".

PARDIEMŠDĒNĀ PAR BRĪVU LATVIJU!